

Вноситься народними депутатами України
– членами Комітету з питань екологічної
політики та природокористування
Бондаренком О.В., Маріковським О.В.,
Криворучкіною О.В., Прощуком Е.П., та
іншими

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про запобігання, зменшення та контроль забруднення, що виникає в
результаті промислової діяльності

Цей Закон встановлює правові та організаційні засади щодо запобігання, зменшення та контролю забруднення, що виникає в результаті промислової діяльності, для забезпечення високого рівня захисту довкілля.

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

1) викид — безпосереднє або опосередковане вивільнення, у тому числі скид, речовин, вібрації, тепла, шуму або інших фізичних та біологічних факторів з установки (організований та неорганізований викид) у атмосферне повітря, води, землю або надра;

2) гранично допустимий викид — маса, виражена відносно конкретних параметрів, концентрація та/або рівень викиду, що не повинні перевищуватися протягом одного або кількох періодів часу;

3) дозвільний орган — центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища;

4) забруднення — безпосереднє або опосередковане надходження в результаті людської діяльності речовин, вібрації, тепла, шуму або інших фізичних та біологічних факторів в атмосферне повітря, води, землю або надра, що можуть бути шкідливими для здоров'я населення або довкілля,

призводити до пошкоджень майна, обмежувати або виключати можливість чи заважати життєдіяльності людини та/або законного використання природних ресурсів;

5) заінтересовані органи — органи виконавчої влади, які, виходячи з покладених на них завдань та в межах їх компетенції, беруть участь у процесі видачі (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу та надають дозвільному органу висновки щодо видачі (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу та пропозиції до умов інтегрованого довкільного дозволу, а саме: центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері поводження з відходами; центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері розвитку водного господарства, в галузі управління і контролю за використанням і охороною вод та відтворенням водних ресурсів; центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони атмосферного повітря; центральний орган виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері цивільного захисту; центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення; центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів, енергозбереження, відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива; центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів (далі – контролюючий орган); обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації (відповідний підрозділ з питань екології та природних ресурсів), орган виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань екології та природних ресурсів за місцезнаходженням установки;

6) інтегрований довкільний дозвіл — документ дозвільного характеру, який видається дозвільним органом з метою запобігання та зменшення забруднення, що виникає в результаті промислової діяльності, та який надає право експлуатувати установки, а саме вчиняти дії з провадження на них видів діяльності, визначених цим Законом, на умовах, встановлених у ньому, та який отримують оператори установок до початку їх експлуатації;

7) оператор установки — юридична особа або фізична особа-підприємець, яка здійснює технічну експлуатацію установки чи її частини, що перебуває в її власності, оперативному управлінні, господарському віданні або користуванні;

8) установка — стаціонарна технічна одиниця (об'єкт), на якій провадиться один чи більше видів діяльності, визначених цим Законом, та будь-які інші безпосередньо пов'язані види діяльності в межах того самого промислового майданчика, які мають технічний зв'язок з діяльністю, визначеною цим Законом, і які можуть впливати на викиди та забруднення.

2. У цьому Законі термін “громадськість” вживається у значенні, наведеному у Законі України “Про оцінку впливу на довкілля”, терміни “найкращі доступні технології та методи управління”, “висновки найкращих доступних технологій та методів управління” та “правила технічної експлуатації установок” вживаються у значенні, наведеному у Законі України “Про охорону навколишнього природного середовища”.

3. Для цілей цього Закону термін “гранично допустимий викид” охоплює гранично допустимий скид (гдс) речовини у значенні, наведеному у Водному кодексі України.

Стаття 2. Сфера дії Закону

1. Цей Закон регулює відносини у сфері запобігання, зменшення та контролю забруднення, що виникає в результаті провадження таких видів діяльності:

енергетика

1) спалювання палива в установках із загальною номінальною споживаною тепловою потужністю 50 мегават або більше;

2) переробка нафти і газу;

3) виробництво коксу;

4) газифікація або зрідження:

вугілля;

інших видів палива в установках із загальною номінальною споживаною тепловою потужністю 20 мегават або більше;

виробництво та обробка металів

5) випалювання або агломерація металевих руд (у тому числі сульфідної руди);

6) виробництво чавуну або сталі (первинне або переплав), у тому числі безперервний розлив, продуктивністю понад 2,5 тони на годину;

7) обробка чорних металів:

на станах гарячої прокатки продуктивністю по необробленій сталі понад 20 тон на годину;

ковальсько-пресове виробництво з енергією удару понад 50 кілоджоулів на молот та тепловою потужністю понад 20 мегават;

нанесення захисних покриттів розплавленим металом продуктивністю по необробленій сталі понад 2 тони на годину;

8) лиття чорних металів продуктивністю понад 20 тон на добу;

9) обробка кольорових металів:

виробництво кольорових металів з руди, концентратів або вторинної сировини з використанням металургійного, хімічного або електролітичного процесу;

переплав кольорових металів або їх сплавів, у тому числі продуктів відновлення, та лиття плавильною продуктивністю понад 4 тони на добу свинцю та кадмію або понад 20 тон на добу всіх інших металів;

10) обробка поверхонь металів і пластичних матеріалів з використанням електролітичного або хімічного процесу у ваннах загальним об'ємом понад 30 кубічних метрів;

промисловість з переробки мінеральної сировини

11) виробництво цементу, вапна та оксиду магнію:

виробництво цементного клінкеру в обертових випалювальних печах продуктивністю понад 500 тон на добу або в інших печах продуктивністю понад 50 тон на добу;

виробництво вапна в обсязі, що перевищує 50 тон на добу;

виробництво оксиду магнію в печах продуктивністю понад 50 тон на добу;

12) виробництво азбесту або продуктів, що містять азбест;

13) виробництво скла, у тому числі скловолосна, плавильною продуктивністю понад 20 тон на добу;

14) виплавка мінеральних речовин, у тому числі виробництво мінеральних волокон, плавильною продуктивністю понад 20 тон на добу;

15) виробництво керамічних виробів шляхом випалювання, у тому числі черепиці для покрівлі, цегли, вогнетривкої цегли, керамічної плитки, кам'яної кераміки або порцелянових виробів продуктивністю понад 75 тон на добу та/або об'ємом печей понад 4 кубічних метри і щільністю садки випалювальної печі понад 300 кілограмів на кубічний метр;

16) підземні гірничі роботи і зв'язані з ними операції, відкритий видобуток корисних копалин з поверхні ділянки, що перевищує 25 гектарів;

хімічна промисловість

17) виробництво органічних хімічних речовин, таких як:

вуглеводні (лінійні та циклічні, насичені та ненасичені, аліфатичні або ароматичні);

вуглеводні, що містять кисень (спирти, альдегіди, кетони, карбонові кислоти, складні ефіри, ацетати, прості ефіри, перекиси, епоксидні смоли);

вуглеводні, що містять сірку;

вуглеводні, що містять азот (аміни, аміді, сполуки азоту, нітросполуки та сполуки нітратів, нітрили, ціанати, ізоціанати);

вуглеводні, що містять фосфор;

вуглеводні із вмістом галогенів;

органометалічні сполуки;

пластичні матеріали (полімери, синтетичні волокна та волокна на базі целюлози);

синтетичний каучук;

барвники та пігменти;

поверхнево активні речовини та сурфактанти;

18) виробництво неорганічних хімічних речовин, таких як:

гази (аміак, хлор та хлористий водень, фтор або фтористий водень, оксиди вуглецю, сполуки сірки, оксиди азоту, водень, діоксид сірки, хлорокис вуглецю);

кислоти (хромово кислота, фтористоводнева кислота, фосфорна кислота, азотна кислота, хлористоводнева кислота, сірчана кислота, олеум, сірчиста кислота);

луги (гідроокис амонію, гідроокис калію, гідроокис натрію);

солі (хлористий амоній, хлорнуватокислий калій, вуглекислий калій, вуглекислий натрій, перборат, азотнокисле срібло);

неметали, оксиди металів або інші неорганічні сполуки (карбід кальцію, кремній, карбід кремнію);

19) виробництво фосфорних, азотних та калійних мінеральних добрив (прості та складні добрива);

20) виробництво продуктів для рослинництва та біоцидів;

21) виробництво фармацевтичних продуктів, у тому числі прекурсорів;

22) виробництво вибухівки/вибухових матеріалів;

поводження з відходами

23) видалення або утилізація небезпечних відходів продуктивністю понад 10 тон на добу, що здійснюються одним або декількома з таких методів:

біологічне оброблення;

фізико-хімічне оброблення;

подрібнення або змішування до початку будь-якої з операцій, зазначених у підпунктах 23 і 24 цієї частини;

перепакування до початку будь-якої з операцій, зазначених у підпунктах 23 і 24 цієї частини;

регенерація розчинника;

рециклінг/регенерація неорганічних матеріалів, які не є металами або металовмісними сполуками;

регенерація кислот або лугів;

відновлення компонентів, що використовуються для зменшення забруднення;

відновлення компонентів каталізаторів;

повторна перегонка нафтопродуктів чи інше повторне їх використання; відстійники;

24) видалення або утилізація відходів в установках для спалювання відходів або установках для сумісного спалювання відходів:

відходів, що не є небезпечними, продуктивністю понад 3 тони на годину;

небезпечних відходів продуктивністю понад 10 тон на добу;

25) видалення відходів, що не є небезпечними, продуктивністю понад 50 тон на добу, яке здійснюється одним або декількома з таких методів (за винятком очищення стічних вод):

біологічне оброблення;

фізико-хімічне оброблення;

попереднє оброблення відходів перед спалюванням або сумісним спалюванням;

оброблення шлаку і золи;

оброблення в подрібнювачах металевих відходів, у тому числі відходів електричного та електронного обладнання, а також транспортних засобів, в яких закінчився строк експлуатації, та їх компонентів;

26) утилізація або поєднання утилізації та видалення відходів, які не є небезпечними, продуктивністю понад 75 тон на добу, що здійснюється одним або декількома з таких методів (за винятком очищення стічних вод):

біологічне оброблення;

попереднє оброблення відходів перед спалюванням або сумісним спалюванням;

оброблення шлаку і золи;

оброблення в подрібнювачах металевих відходів, у тому числі відходів електричного та електронного обладнання, а також транспортних засобів, в яких закінчився строк експлуатації, та їх компонентів;

у разі використання лише анаеробного розкладання відходів — продуктивністю понад 100 тон на добу;

27) захоронення відходів на полігонах, що приймають понад 10 тон відходів на добу, або із загальною місткістю понад 25 тисяч тон, за винятком полігонів для інертних відходів;

28) тимчасове зберігання небезпечних відходів перед провадженням будь-якого з видів діяльності, зазначених у підпунктах 23, 24, 27 і 29 цієї частини, та які не охоплюються підпунктом 27 цієї частини, із загальною місткістю понад 50 тон, за винятком тимчасового зберігання небезпечних відходів за місцем їх утворення;

29) зберігання небезпечних відходів у підземних сховищах місткістю понад 50 тон;

інші види діяльності

30) виробництво і переробка на промислових установках:

целюлози з деревини або аналогічних волокнистих матеріалів;

паперу або картону — продуктивністю понад 20 тон на добу;

одного або декількох видів деревних плит з орієнтовано-стружкової плити (ОСП), деревинно-стружкової плити (ДСП) або картону — продуктивністю понад 600 кубічних метрів на добу;

31) попереднє оброблення (у тому числі промивання, відбілювання, мерсеризація) або фарбування текстильних волокон або текстилю продуктивністю понад 10 тон на добу;

32) виробництво дубленої шкіри та хутра продуктивністю понад 12 тон готової продукції на добу;

33) експлуатація скотобоєнь продуктивністю понад 50 тон туш на добу;

34) оброблення та перероблення, окрім пакування, таких видів сировини (попередньо обробленої або необробленої, призначеної для виробництва харчових продуктів або корму з):

сировини тваринного походження (окрім молока) — продуктивністю понад 75 тон готової продукції на добу;

сировини рослинного походження — продуктивністю понад 300 тонн готової продукції на добу або 600 тон готової продукції на добу, якщо установка експлуатується протягом періоду, що не перевищує 90 послідовних днів на будь-який рік;

сировини тваринного та рослинного походження як у комбінованих, так і в окремих продуктах — продуктивністю готової продукції понад:

- 75 тон на добу, якщо частка сировини тваринного походження (у відсотках маси) у готовій продукції дорівнює 10 або більше;

- в усіх інших випадках — із розрахунку $[300 - (22,5 \times A)]$ тон на добу, де “А” — частка сировини тваринного походження (у відсотках маси) у готовій продукції, що дорівнює від 0 до 10;

35) оброблення та перероблення молока за умови прийому понад 200 тон молока на добу (середнє значення за рік);

36) видалення або утилізація туш тварин або відходів тваринництва продуктивністю переробки понад 10 тон на добу;

37) інтенсивне вирощування птиці та свиней:

понад 40 000 місць для птиці;

понад 2 000 місць для свиней (масою понад 30 кілограмів) або понад 750 місць для свиноматок;

38) поверхнева обробка речовин, предметів та продуктів із застосуванням органічних розчинників, у тому числі для апретування, друку, нанесення покриття, знежирення, надання водонепроникності, ґрунтовки, фарбування, очистки або просочення, продуктивністю понад 150 кілограмів на годину або понад 200 тон на рік;

39) виробництво вуглецю (із коксу) або електрографіту шляхом спалювання та графітизації;

40) уловлювання вуглекислого газу із джерел, зазначених у цій частині, з метою підземного зберігання;

41) оброблення деревини та виробів з деревини захисними засобами продуктивністю понад 75 кубічних метрів на добу, за винятком оброблення виключно для захисту від сині;

42) очищення зворотних вод, що утворюються установками, зазначеними в цій частині, за винятком стічних вод, очищення яких здійснюється системами централізованого водовідведення.

2. Порогові значення, наведені в частині першій цієї статті, означають виробничу потужність або продуктивність виробництва. У разі коли декілька видів діяльності (видів технологічного устаткування) відповідають описові одного виду діяльності, для якого встановлене порогове значення, та експлуатуються в межах однієї установки, виробничі потужності або продуктивність виробництва цих видів діяльності додаються. Для видів діяльності, пов'язаних з операціями у сфері поводження з відходами, ці розрахунки застосовуються до видів діяльності (технологічного устаткування), зазначених у підпунктах 23, 25 і 26 категорії “поводження з відходами”.

У межах категорії “хімічна промисловість”, “виробництво” для видів діяльності означає виробництво в промислових масштабах за допомогою хімічної або біологічної обробки речовин або груп речовин, зазначених у підпунктах 17—22 цієї категорії.

Підпункт 34 категорії “інші види діяльності” не застосовується, якщо як сировина використовується виключно молоко. Для цілей цього підпункту маса упаковки не включається до кінцевої маси готової продукції.

Стаття 3. Загальні положення про інтегрований довкільний дозвіл

1. Інтегрований довкільний дозвіл видається дозвільним органом операторам установок, які провадять види діяльності, зазначені у статті 2 цього Закону.

2. Інтегрований довкільний дозвіл може охоплювати одну і більше установок або частин установок, розташованих на одному і тому самому промисловому майданчику, які експлуатуються одним і тим самим оператором.

3. Якщо інтегрований довкільний дозвіл охоплює дві або більше установки, він встановлює вимоги щодо забезпечення дотримання всіма установками вимог цього Закону.

4. Якщо частини установки експлуатуються різними операторами, інтегрований довкільний дозвіл зазначає операторів усіх частин установки і чітко визначає обов’язки та вимоги до кожного з них.

5. З урахуванням вимог частин восьмої-одинадцятої статті 10 цього Закону та частин першої та восьмої статті 13 цього Закону інтегрований довкільний дозвіл видається згідно з висновками найкращих доступних технологій та методів управління.

6. З урахуванням вимог статей 21-23 цього Закону строк дії інтегрованого довкільного дозволу необмежений.

7. За видачу (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу, за винятком випадків, передбачених статтями 22 і 23 цього Закону, стягується плата у розмірі п’ятнадцяти мінімальних заробітних плат. Кошти за видачу (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу зараховуються до спеціального фонду Державного бюджету України.

8. Для установок, що вводяться в експлуатацію вперше, на яких буде провадитися діяльність, що згідно з вимогами Закону України “Про оцінку впливу на довкілля” підлягає оцінці впливу на довкілля, а також у разі змін у характері або функціонуванні установок або їх розширення згідно із статтею 21 цього Закону, на яких буде провадитися діяльність, що згідно з вимогами Закону України “Про оцінку впливу на довкілля” підлягає оцінці впливу на довкілля, інтегрований довкільний дозвіл видається після отримання висновку з оцінки впливу на довкілля, в якому визначено допустимість провадження планованої діяльності згідно із Законом України “Про оцінку впливу на довкілля”.

9. Провадження видів діяльності, зазначених у статті 2 цього Закону до отримання інтегрованого довкільного дозволу забороняється.

10. Інтегрований довгільний дозвіл є обов'язковим.

Стаття 4. Заява на отримання (внесення змін до) інтегрованого довгільного дозволу

1. Оператор установки, а у випадку, передбаченому частиною четвертою статті 3 цього Закону, будь-який з операторів установки, уповноважений іншими операторами установки, подає до дозвільного органу в електронній формі через засоби електронної системи заяву на отримання (внесення змін до) інтегрованого довгільного дозволу та документи, зазначені в пунктах 1—4 частини третьої цієї статті.

2. Заява на отримання (внесення змін до) інтегрованого довгільного дозволу містить інформацію про:

1) оператора установки, а у випадку, передбаченому частиною четвертою статті 3 цього Закону, усіх операторів установки, та підтвердження їх повноважень як оператора установки на здійснення технічної експлуатації установки чи її частини;

2) установку та її діяльність, географічні координати промислового майданчика;

3) сировину та допоміжні матеріали, інші речовини та види енергії, що використовуються в установці або утворюються нею;

4) джерела викидів з установки та джерела їх утворення;

5) види та обсяги утворюваних відходів;

6) обґрунтування потреби у воді з помісячним нормативним розрахунком водокористування і водовідведення;

7) опис та схему місць забору води та скиду зворотних вод;

8) умови місцевості, де розташовано установку, та її кліматичні характеристики;

9) характер та кількість викидів з установки, а також визначення впливів викидів на довкілля;

10) технологію та інші технічні рішення, у тому числі умови до технологічного процесу, щодо запобігання або, якщо це не є можливим, зменшення викидів з установки;

11) заходи щодо запобігання утворенню, зменшення утворення та підготовки до утилізації відходів, утворюваних установкою;

12) заходи щодо забезпечення виконання основних обов'язків оператора установки відповідно до статті 16 цього Закону;

13) заходи щодо проведення моніторингу викидів;

14) основні альтернативи запропонованій технології, технічним

рішенням та заходам, що вивчалися оператором установки.

Заява на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу також включає в себе оцінку відповідності найкращим доступним технологіям та методам управління та резюме нетехнічного характеру інформації, зазначеної в пунктах 1—14 цієї частини, розраховане на широку аудиторію.

3. Разом із заявою на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу оператор установки подає:

- 1) у випадках, передбачених статтею 27 цього Закону, базовий звіт;
- 2) у випадках, передбачених статтею 13 цього Закону, оцінку відступу;
- 3) результати оцінки впливу на довкілля (у випадках, передбачених частиною восьмою статті 3 цього Закону);
- 4) перелік місць, де можна ознайомитися із заявою на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу під час громадського обговорення у процесі видачі (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу, та їх адреси;

5) документ, що підтверджує оплату за видачу (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу;

6) відомості, що підтверджують факт та дату опублікування, розміщення або оприлюднення в інший спосіб оголошення про початок громадського обговорення у процесі видачі (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу (у порядку, визначеному частиною другою статті 5 цього Закону).

4. До заяви на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу можуть додаватися результати оцінки впливу на довкілля (за винятком випадків, передбачених частиною третьою цієї статті та частиною восьмою статті 3 цього Закону), звіти з безпеки або інші визначені оператором установки відомості, які обґрунтовують інформацію, зазначену в частині другій цієї статті та відповідають її вимогам.

5. Форма заяви на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу та вимоги до її змісту затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 5. Попередній розгляд заяви на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу

1. Дозвільний орган у строк, що не перевищує трьох робочих днів з дня надходження заяви на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу, оприлюднює її та документи, зазначені в пунктах 1—4 частини третьої статті 4 цього Закону, через засоби електронної системи, здійснює попередній розгляд заяви на отримання

(внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу та документів, зазначених у пунктах 1—4 частини третьої статті 4 цього Закону, на відповідність вимогам форми і змісту, визначеним відповідно до статті 4 цього Закону, та у строк, що не перевищує тридцяти робочих днів з дня надходження заяви на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу, повідомляє оператору установки через засоби електронної системи про її прийнятність.

2. У разі прийнятності заяви на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу дозвільний орган одночасно з повідомленням оператору установки про прийнятність заяви на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу надсилає оператору установки через засоби електронної системи для оприлюднення згідно із статтею 6 цього Закону оголошення про початок громадського обговорення у процесі видачі (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу та повідомляє йому через засоби електронної системи про необхідність подачі у строк, що не перевищує п'ятнадцяти робочих днів, документів, зазначених у пунктах 5 та 6 частини третьої статті 4 цього Закону.

3. У разі виявлення невідповідності вимогам форми і змісту, визначеним відповідно до статті 4 цього Закону, дозвільний орган у строк, що не перевищує тридцяти робочих днів з дня надходження заяви на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу, приймає рішення про необхідність усунення недоліків і приведення заяви на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу та документів, зазначених у пунктах 1—4 частини третьої статті 4 цього Закону, у відповідність із вимогами цього Закону та надсилає його оператору установки через засоби електронної системи.

4. Оператор установки протягом п'ятнадцяти робочих днів усуває недоліки, визначені дозвільним органом, та повторно подає заяву на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу та документи, зазначені в пунктах 1—4 частини третьої статті 4 цього Закону, у порядку, визначеному в частині першій статті 4 цього Закону, які дозвільний орган розглядає у порядку, визначеному частинами першою — третьою цієї статті.

5. У разі отримання протягом встановленого строку документів, зазначених у частині другій цієї статті, дозвільний орган оприлюднює не пізніше наступного робочого дня за днем завершення строку, встановленого частиною другою цієї статті, заяву на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу, документи, зазначені в частині третій статті 4 цього Закону, та оголошення про початок громадського обговорення у процесі видачі (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу через засоби електронної системи в мережі “Інтернет”.

6. У разі коли дозвільний орган не отримав документи, зазначені в частині другій цієї статті, або оператор установки повторно не подав заяву

на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу та документи, зазначені в пунктах 1—4 частини третьої статті 4 цього Закону, після усунення недоліків, у строк, визначений частиною четвертою цієї статті, дозвільний орган приймає рішення про визнання заяви на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу неподаною та у строк, що не перевищує трьох робочих днів, оприлюднює його через засоби електронної системи.

Стаття 6. Громадське обговорення у процесі видачі (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу

1. Дозвільний орган своєчасно забезпечує можливості для участі громадськості у процесі видачі (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу та доступ до інформації, що стосується видачі (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу в порядку, передбаченому цим Законом.

2. У разі прийнятності заяви на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу дозвільний орган у строк, що не перевищує тридцяти робочих днів з дня надходження заяви на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу, готує оголошення про початок громадського обговорення у процесі видачі (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу з метою одержання та врахування пропозицій і зауважень громадськості, та одночасно з повідомленням оператору установки про прийнятність заяви на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу надсилає його через засоби електронної системи оператору установки для оприлюднення відповідно до частини третьої цієї статті та оприлюднює його відповідно до частини четвертої цієї статті.

3. Оператор установки у строк, визначений частиною другою статті 5 цього Закону, оприлюднює оголошення про початок громадського обговорення у процесі видачі (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу шляхом його опублікування в друкованих засобах масової інформації (не менше двох), визначених оператором установки, територія розповсюдження яких охоплює адміністративно-територіальні одиниці, які можуть зазнати впливу установки, розміщення на дошках оголошень органів місцевого самоврядування відповідної адміністративно-територіальної одиниці, яка може зазнати впливу установки, та додатково в інших загальнодоступних місцях, визначених оператором установки, та забезпечує його розміщення протягом усього строку громадського обговорення, визначеного відповідно до частини дев'ятої цієї статті.

4. Дозвільний орган у строк, визначений частиною п'ятою статті 5 цього Закону, оприлюднює оголошення про початок громадського обговорення у процесі видачі (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу через засоби електронної системи в мережі “Інтернет” і забезпечує

його розміщення протягом усього строку громадського обговорення, визначеного відповідно до частини дев'ятої цієї статті.

5. Оголошення про початок громадського обговорення у процесі видачі (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу повинно містити:

- 1) інформацію про оператора установки;
- 2) мету звернення до дозвільного органу;
- 3) резюме нетехнічного характеру, передбачене частиною другою статті 4 цього Закону;
- 4) дозвільний орган, що прийматиме рішення про видачу (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу;
- 5) передбачену процедуру громадського обговорення, у тому числі:
 - а) дату початку та строки процедури;
 - б) порядок подання письмових зауважень і пропозицій;
 - в) інформацію про громадські слухання, в тому числі умови, за яких вони проводяться, та порядок реєстрації для участі в них;
 - г) орган, від якого можна отримати інформацію для вивчення громадськістю, та адресу, за якою можна ознайомитися із заявою на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу;
 - г) орган, до якого подаються зауваження та пропозиції;
- 4) інформацію про необхідність проведення транскордонних консультацій щодо заяви на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу.

6. Заява на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу та надана оператором установки інша документація, необхідна для видачі інтегрованого довкільного дозволу, є відкритими і надаються дозвільним органом, органом місцевого самоврядування та оператором установки для ознайомлення. Доступ до заяви на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу та іншої наданої оператором установки документації забезпечується шляхом їх розміщення в місцях, доступних для громадськості, у приміщеннях дозвільного органу, органу місцевого самоврядування відповідної адміністративно-територіальної одиниці, яка може зазнати впливу установки, у приміщенні оператора установки та додатково може розміщуватися в інших загальнодоступних місцях, визначених оператором установки. Громадськості надається можливість робити копії (фотокопії) та виписки із зазначеної документації, а також можливість ознайомитися з інформацією за місцем розміщення.

7. Дозвільний орган, органи місцевого самоврядування відповідної адміністративно-територіальної одиниці, яка може зазнати впливу установки, забезпечують оператору установки протягом трьох днів з дня його звернення можливість для оприлюднення оголошення про початок

громадського обговорення у процесі видачі (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу та розміщення і доступ до документації, зазначеної в частині шостій цієї статті, у місцях, доступних для громадськості у приміщеннях дозвільного органу або органу місцевого самоврядування.

8. Дозвільний орган забезпечує безоплатний доступ громадськості до всієї інформації, що стосується процесу видачі (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу, в міру її надходження.

9. Дозвільний орган забезпечує проведення громадського обговорення у процесі видачі (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу. Строк громадського обговорення становить тридцять робочих днів з дня оприлюднення оголошення, передбаченого частиною четвертою цієї статті. Протягом цього строку громадськість має право подавати будь-які зауваження чи пропозиції, які, на її думку, стосуються заяви на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу, установки чи її діяльності без необхідності їх обґрунтування. Зауваження та пропозиції можуть подаватися в письмовій формі (у тому числі в електронному вигляді) та усно під час громадських слухань із внесенням до протоколу громадських слухань. У разі неподання пропозицій та зауважень протягом зазначеного строку вважається, що пропозиції та зауваження відсутні.

10. Громадські слухання у процесі видачі (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу проводяться під час громадського обговорення, але не раніше ніж на десятий робочий день з дня оприлюднення оголошення, передбаченого частиною четвертою цієї статті, та за умови, що для участі в них зареєструвалося не менше ніж п'ять осіб. Порядок організації та проведення громадських слухань у процесі видачі (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу встановлюється Кабінетом Міністрів України.

11. Дозвільний орган пересилає через засоби електронної системи зауваження та пропозиції, отримані під час громадського обговорення, заінтересованим органам.

12. За результатами громадського обговорення дозвільний орган готує звіт про громадське обговорення, в якому підсумовує отримані зауваження та пропозиції та зазначає, яким чином в умовах інтегрованого довкільного дозволу повністю враховані, частково враховані або обґрунтовано відхилені зауваження та пропозиції, висловлені відповідно до цієї статті. До звіту про громадське обговорення додаються протокол громадських слухань (у разі проведення) та отримані письмові зауваження та пропозиції. Звіт про громадське обговорення є відкритою інформацією та оприлюднюється через засоби електронної системи.

Стаття 7. Розгляд заяви на отримання (внесення змін до)
інтегрованого довкільного дозволу заінтересованими

органами, іншими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування

1. Дозвільний орган у строк, визначений для оприлюднення заяви на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу, надсилає її та документи, зазначені в пунктах 1—3 частини третьої статті 4 цього Закону, через засоби електронної системи заінтересованим органам, а також іншим органам виконавчої влади, компетенція яких стосується умов інтегрованого довкільного дозволу, та органам місцевого самоврядування відповідної адміністративно-територіальної одиниці, яка може зазнати впливу установки.

2. Заінтересовані органи в межах своєї компетенції подають дозвільному органу згідно з формою та вимогами до змісту, які затверджуються Кабінетом Міністрів України, висновки щодо видачі (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу, а також пропозиції до умов інтегрованого довкільного дозволу у строк, що не перевищує п'ятнадцяти робочих днів з дня завершення громадського обговорення у процесі видачі (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу.

Контролюючий орган проводить перевірку (обстеження) установки на предмет дотримання вимог природоохоронного законодавства, за винятком установок, що вводяться в експлуатацію вперше, складає акт за результатами здійснення планового (позапланового) заходу державного нагляду (контролю) та у строк, визначений цією частиною, подає його дозвільному органу.

У строк, визначений цією частиною, інші органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування мають право подавати дозвільному органу зауваження та пропозиції до заяви на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу та документів, зазначених у частині третій статті 4 цього Закону. У разі неподання пропозицій та зауважень протягом зазначеного строку вважається, що пропозиції та зауваження відсутні.

3. Дозвільний орган оприлюднює через засоби електронної системи висновки та пропозиції заінтересованих органів, акт, складений за результатами здійснення планового (позапланового) заходу державного нагляду (контролю), а також зауваження та пропозиції інших органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, подані згідно з частиною другою цієї статті, протягом трьох робочих днів з дня їх надходження.

4. Заінтересовані органи, інші органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування мають право брати участь у громадських слуханнях, передбачених статтею 6 цього Закону.

Заінтересовані органи в межах своєї компетенції у висновках, передбачених частиною другою цієї статті, надають пропозиції дозвільному органу щодо повного врахування, часткового врахування або

обґрунтованого відхилення зауважень та пропозицій, висловлених відповідно до статті 6 цього Закону.

5. Після завершення строку розгляду заяви на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу заінтересованими органами в разі ненадання висновків, передбачених частиною другою цієї статті, хоча б одним із заінтересованих органів або для узгодження позицій щодо видачі (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу та його умов, а також для розгляду питання щодо надання відступу згідно із статтею 13 цього Закону або на вимогу оператора установки, поданої до завершення строку розгляду заяви на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу заінтересованими органами, дозвільний орган готує проект інтегрованого довкільного дозволу, забезпечує доступ до нього через засоби електронної системи та скликає узгоджувальну нараду. В узгоджувальній нараді бере участь представник оператора установки. На узгоджувальну нараду запрошуються представники інших органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та громадськості, які подали зауваження і пропозиції згідно із статтею 6 цього Закону та частиною другою цієї статті. Узгоджувальна нарада проводиться не пізніше ніж за десять робочих днів до завершення строку, визначеного частиною третьою статті 9 цього Закону. Рішення, ухвалені за результатами узгоджувальної наради, оформлюються протоколом. Дозвільний орган надсилає протокол узгоджувальної наради оператору установки та оприлюднює його через засоби електронної системи не пізніше наступного робочого дня за днем її проведення. Оператор установки не пізніше ніж через три робочих дні з дня оприлюднення протоколу узгоджувальної наради надає дозвільному органу через засоби електронної системи письмову згоду оператора установки з умовами інтегрованого довкільного дозволу. Порядок проведення узгоджувальної наради затверджується Кабінетом Міністрів України.

6. Заінтересовані органи несуть відповідальність за висновки, передбачені частиною другою цієї статті, та участь в узгоджувальній нараді, передбаченій частиною п'ятою цієї статті (у разі проведення).

Якщо заінтересований орган у встановлений строк не надав висновок щодо видачі (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу та не з'явився на узгоджувальну нараду, вважається, що цей заінтересований орган надав згоду з умовами інтегрованого довкільного дозволу.

Стаття 8. Транскордонні консультації

1. Транскордонні консультації проводяться у випадках, передбачених міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. Якщо дозвільний орган вважає, що установка може спричинити значний негативний вплив на довкілля інших держав, або якщо інша держава, що може зазнати такого впливу, зробить відповідний запит,

дозвільний орган направляє цій державі та одночасно забезпечує доступ її громадян до заяви на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу та інформації, передбаченої частиною п'ятою статті 6 цього Закону.

Зазначена інформація є основою для будь-яких транскордонних консультацій з цією державою.

3. Дозвільний орган забезпечує можливість для громадян іншої держави, що може зазнати негативного впливу, щодо подання протягом строку транскордонних консультацій зауважень та пропозицій до заяви на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу щодо видачі (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу та його умов.

4. Результати транскордонних консультацій враховуються під час винесення рішення про видачу або відмову у видачі (внесенні змін до) інтегрованого довкільного дозволу. З цією метою дозвільний орган може скликати узгоджувальну нараду, передбаченої частиною п'ятою статті 7 цього Закону.

5. Дозвільний орган інформує державу, з якою проводилися транскордонні консультації, про рішення, прийняте згідно із статтею 9 цього Закону, та направляє їй інформацію, зазначену у статті 15 цього Закону. Така держава вживає заходів, необхідних для забезпечення доступності зазначеної інформації для громадян на власній території.

6. Порядок проведення транскордонних консультацій та громадського обговорення у випадках, коли установки, розташовані в інших державах, можуть спричинити значний негативний вплив на довкілля України, затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 9. Видача інтегрованого довкільного дозволу

1. За результатами розгляду заяви на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу, висновків та пропозицій заінтересованих органів, а також зауважень та пропозицій інших органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування (у разі подання), на підставі протоколів узгоджувальної наради (у разі проведення), з урахуванням результатів громадського обговорення та транскордонних консультацій (у разі проведення) дозвільний орган видає інтегрований довкільний дозвіл або приймає рішення про відмову у видачі (внесенні змін до) інтегрованого довкільного дозволу.

2. У випадках, передбачених частиною восьмою статті 3 цього Закону, під час видачі інтегрованого довкільного дозволу дозвільний орган враховує результати оцінки впливу на довкілля.

3. Інтегрований довкільний дозвіл або рішення про відмову у видачі (внесенні змін до) інтегрованого довкільного дозволу видається протягом

двадцяти п'яти робочих днів з дня завершення розгляду заяви на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу заінтересованими органами.

У разі розгляду питання про надання відступу згідно із статтею 13 цього Закону інтегрований довкільний дозвіл або рішення про відмову у видачі (внесенні змін до) інтегрованого довкільного дозволу видається протягом сорока п'яти робочих днів з дня завершення розгляду заяви на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу заінтересованими органами.

У разі проведення транскордонних консультацій інтегрований довкільний дозвіл або рішення про відмову у видачі (внесенні змін до) інтегрованого довкільного дозволу видається протягом двадцяти п'яти робочих днів з дня їх завершення.

Стаття 10. Вимоги до змісту та умови інтегрованого довкільного дозволу

1. Інтегрований довкільний дозвіл складається з описової, мотивувальної частини та умов, які є невід'ємною частиною інтегрованого довкільного дозволу.

2. В описовій частині наводяться: опис установки та її діяльності, дата початку провадження діяльності (для установок, що вводяться в експлуатацію вперше), опис процедури розгляду заяви на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу, інформація про висновки і пропозиції заінтересованих органів, зауваження та пропозиції інших органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, зауваження та пропозиції, що надійшли під час громадського обговорення та транскордонних консультацій (у разі проведення), та пояснення способу їх врахування в інтегрованому довкільному дозволі.

3. Мотивувальна частина містить:

підстави, на яких ґрунтується інтегрований довкільний дозвіл;

перелік висновків найкращих доступних технологій та методів управління для відповідного виду (видів) діяльності;

зв'язок, співвідношення та відповідність умов, у тому числі гранично допустимих викидів, встановлених в інтегрованому довкільному дозволі, найкращим доступним технологіям та нормативам гранично допустимих викидів, визначеним у висновках найкращих доступних технологій та методів управління, правилах технічної експлуатації установок або екологічних нормативах;

обґрунтування надання відступу (у разі надання) та умов інтегрованого довкільного дозволу згідно з наданим відступом.

4. Форма інтегрованого довкільного дозволу затверджується Кабінетом Міністрів України.

5. Дозвільний орган визначає в інтегрованому довкільному дозволі умови, у тому числі заходи, необхідні для забезпечення дотримання вимог статті 16 цього Закону. Умови інтегрованого довкільного дозволу є обов'язковими.

6. Умови інтегрованого довкільного дозволу включають:

1) гранично допустимі викиди;

2) ліміти забору води, ліміти використання води, ліміти скидання забруднюючих речовин, інші характеристики водокористування (передача води, скидання зворотних (стічних) вод, використання води в системах оборотного та повторного водопостачання), умови спеціального водокористування;

3) вимоги та заходи, передбачені водним законодавством, законодавством у сфері охорони атмосферного повітря, поводження з відходами, запобігання та ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, енергозбереження та охорони земель;

4) вимоги, що забезпечують захист земель та підземних вод, а також заходи стосовно обліку та поводження з відходами, утворюваними установкою;

5) вимоги до проведення моніторингу викидів згідно із статтею 19 цього Закону, які визначають методiku, частоту вимірювання та порядок проведення оцінки його результатів.

Якщо встановлюються інші гранично допустимі викиди, ніж нормативи гранично допустимих викидів, визначені у висновках найкращих доступних технологій та методів управління, вимоги до проведення моніторингу викидів забезпечують, щоб результати моніторингу викидів були доступні за ті самі періоди часу та для тих саме контрольних умов, що й для нормативів гранично допустимих викидів, визначених у висновках найкращих доступних технологій та методів управління;

6) зобов'язання періодично у строки, визначені дозвільним органом згідно зі статтею 17 цього Закону, надавати йому на основі результатів моніторингу викидів, зазначеного у пункті 5 цієї частини, звіт оператора установки про дотримання умов інтегрованого довкільного дозволу.

Якщо встановлюються інші гранично допустимі викиди, ніж нормативи гранично допустимих викидів, визначені у висновках найкращих доступних технологій та методів управління, встановлюється зобов'язання оператора установки надавати у звіті оператора установки про дотримання умов інтегрованого довкільного дозволу стислий виклад результатів моніторингу викидів, що дозволяє здійснити порівняння з нормативами гранично допустимих викидів, визначеними у висновках найкращих

доступних технологій та методів управління;

7) у випадках, передбачених законодавством, зобов'язання проводити екологічний аудит та періодично, але не рідше ніж один раз на чотири роки проводити енергетичний аудит;

8) вимоги до регулярного забезпечення здійснення та оцінки ефективності заходів, вжитих для запобігання викидам у землю та підземні води на виконання пункту 4 цієї частини, та вимоги до моніторингу земель та підземних вод на наявність і концентрацію небезпечних речовин, які, ймовірно, можна знайти у цій місцевості та які можуть спричинити забруднення земель та підземних вод у місцезнаходженні установки;

9) заходи, пов'язані з умовами, що не є нормальними для експлуатації установки, зокрема запуск, зупинка, витік, несправності, раптові зупинки та припинення операцій;

10) положення щодо мінімізації забруднення на великі відстані або транскордонного забруднення;

11) вимоги до оцінки дотримання гранично допустимих викидів або посилення на відповідні вимоги законодавства;

12) вимоги до припинення діяльності згідно із статтею 27 цього Закону.

7. Умови інтегрованого довкільного дозволу визначаються згідно з висновками найкращих доступних технологій та методів управління. Визначені таким чином умови інтегрованого довкільного дозволу не можуть встановлювати обов'язок оператора установки використовувати жодний конкретний метод управління або технологію і бути менш суворими, ніж умови провадження такої самої діяльності, визначені іншим законодавством.

8. Якщо дозвільний орган встановлює умови інтегрованого довкільного дозволу на основі найкращої доступної технології, не описаної в жодних пов'язаних з діяльністю установки висновках найкращих доступних технологій та методів управління, він забезпечує відповідність правилам технічної експлуатації установок, а у разі їх відсутності, екологічним нормативам з урахуванням вимог статті 11 цього Закону та критеріїв, зазначених у статті 12 цього Закону.

9. Якщо діяльність або тип виробничого процесу, що застосовуються в установці, не охоплено будь-якими висновками найкращих доступних технологій та методів управління або якщо такі висновки не стосуються всіх потенційних впливів діяльності або виробничого процесу на довкілля, дозвільний орган за результатами розгляду на узгоджувальній нараді, передбаченої частиною п'ятою статті 7 цього Закону, встановлює умови інтегрованого довкільного дозволу згідно з найкращими доступними технологіями та методами управління, які він визначив для видів діяльності або виробничих процесів відповідно до правил технічної експлуатації

установок, а у разі їх відсутності, екологічних нормативів з урахуванням критеріїв, зазначених у статті 12 цього Закону.

10. Якщо висновки найкращих доступних технологій та методів управління, зазначені у частині третій цієї статті, не визначають нормативів гранично допустимих викидів, дозвільний орган забезпечує, щоб умови інтегрованого довкільного дозволу гарантували рівень захисту довкілля, еквівалентний найкращим доступним технологіям та методам управління, визначеним у висновках найкращих доступних технологій та методів управління.

11. Якщо оператор установки, використовуючи найкращі доступні технології та методи управління або відповідні правила технічної експлуатації установок, не забезпечує досягнення екологічних нормативів якості води або норматив якості атмосферного повітря, дозвільний орган з метою забезпечення досягнення цих нормативів визначає додаткові заходи або встановлює більш суворі умови інтегрованого довкільного дозволу ніж ті, яких можна досягти під час використання найкращих доступних технологій та методів управління, визначених у висновках найкращих доступних технологій та методів управління або відповідних правилах технічної експлуатації установок.

Стаття 11. Гранично допустимі викиди

1. Для цілей пункту 1 частини шостої статті 10 цього Закону дозвільний орган встановлює гранично допустимі викиди для речовин, вібрації, тепла, шуму або інших фізичних та біологічних факторів, які вивільнятимуться з установки, згідно з висновками найкращих доступних технологій та методів управління, а для викидів, які не охоплюються цими висновками найкращих доступних технологій та методів управління, згідно з правилами технічної експлуатації установок, а для викидів, які не охоплюються цими висновками найкращих доступних технологій та методів управління та правилами технічної експлуатації установок, – екологічними нормативами. Перелік забруднюючих речовин, фізичних та біологічних факторів, які підлягають регулюванню згідно з цією частиною, затверджується Кабінетом Міністрів України.

2. У випадках, передбачених висновками найкращих доступних технологій та методів управління або умовами до технологічного процесу, гранично допустимі викиди можуть доповнюватися або замінюватися іншими параметрами або технічними заходами, що забезпечують таким самим рівень захисту довкілля.

3. Дозвільний орган встановлює гранично допустимі викиди, які будуть забезпечувати, що за нормальних умов експлуатації викиди не перевищуватимуть нормативів гранично допустимих викидів, пов'язаних з найкращими доступними технологіям, які визначені у висновках найкращих

доступних технологій та методів управління, шляхом:

встановлення гранично допустимих викидів, що не перевищують нормативів гранично допустимих викидів відповідно до найкращих доступних технологій та методів управління. Такі гранично допустимі викиди виражаються в таких саме значеннях, для таких саме або коротших проміжків часу та за таких саме контрольних умов, що і для нормативів гранично допустимих викидів, визначених найкращими доступними технологіями та методами управління; або

встановлення інших гранично допустимих викидів у частині їх значень, строків та контрольних умов. У цьому випадку дозвільний орган не рідше ніж один раз на рік оцінює результати моніторингу викидів з тим, щоб забезпечити відсутність у викидах за нормальних умов експлуатації перевищення нормативів гранично допустимих викидів, визначених у висновках найкращих доступних технологій та методів управління.

4. Гранично допустимі викиди, як правило, застосовуються в точці, в якій викиди залишають установку. Розбавлення до точки, в якій викиди залишають установку, не береться до уваги під час визначення гранично допустимих викидів. У випадку опосередкованого вивільнення забруднюючих речовин у водний об'єкт дозвільний орган під час визначення гранично допустимих викидів відповідної установки може враховувати ефективність очисних споруд систем централізованого водовідведення за умови, що при цьому забезпечується такий самий рівень захисту довкілля в цілому та це не призводить до вищих рівнів забруднення.

5. Гранично допустимі викиди, встановлені згідно з цією статтею, не повинні перевищувати нормативів гранично допустимих викидів, визначених у висновках найкращих доступних технологій та методів управління та екологічних нормативах.

Стаття 12. Критерії для визначення найкращих доступних технологій та методів управління за відсутності затверджених висновків найкращих доступних технологій та методів управління

1. Для цілей оцінки відповідності найкращим доступним технологіям та методам управління згідно з частиною другою статті 4 цього Закону, а також для цілей частин восьмої та дев'ятої статті 10 цього Закону оператор установки та дозвільний орган керуються такими критеріями:

використання маловідходних технологій;

використання менш небезпечних речовин;

відновлення та рециклінг речовин, які утворюються та використовуються у виробничому процесі, та утилізація відходів;

зіставні процеси, технічні засоби та методи експлуатації, що з успіхом

випробовувалися у промисловому масштабі;

технологічний прогрес та зміни в наукових знаннях та розумінні;

характер, вплив та обсяги викидів;

дата введення установки в експлуатацію;

часові рамки, необхідні для впровадження найкращої доступної технології та методів управління;

споживання та характер сировини (у тому числі води), що використовується у виробничому процесі, та енергоефективність;

необхідність попередження або зменшення до мінімуму загального впливу викидів на довкілля та ризиків, у тому числі для здоров'я населення, пов'язаних з таким впливом;

необхідність запобігання аваріям та мінімізації наслідків їх дії на довкілля та стан здоров'я населення;

інформація, опублікована міжнародними міжурядовими організаціями.

Стаття 13. Відступ

1. Дозвільний орган може встановити для конкретної установки менш жорсткі гранично допустимі викиди, ніж нормативи, визначені у висновках найкращих доступних технологій та методів управління (далі — відступ) у порядку, визначеному цією статтею.

Відступ надається за наявності такого, що набрав чинності висновок найкращих доступних технологій та методів управління для виду діяльності або технологічного процесу, що провадиться на установці, та застосовується з дати введення в дію цього висновку найкращих доступних технологій та методів управління.

2. Відступ надається в разі отримання вперше інтегрованого довкільного дозволу для установки, що експлуатується, або у випадках, передбачених абзацами другим та третім частини першої статті 23 цього Закону.

Відступ надається якщо з наданої оператором установки згідно із статтею 4 цього Закону оцінки відступу робиться висновок про те, що досягнення нормативів гранично допустимих викидів, визначених у висновках найкращих доступних технологій та методів управління, призведе до непропорційно високої вартості порівняно з перевагами для довкілля у зв'язку з географічним розташуванням, місцевими екологічними умовами установки або технічними характеристиками установки, що впливають на збільшення вартості досягнення цією установкою гранично допустимих викидів, визначених у висновках найкращих доступних

технологій та методів управління, порівняно з іншими установками, на яких провадиться такий самий вид діяльності або технологічний процес.

Відступ щодо установок, що вводяться в експлуатацію вперше, не надається.

3. Вимоги до розроблення, форми та змісту оцінки відступу, зазначеної в частині другій цієї статті, затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Методику розрахунку вартості досягнення установкою гранично допустимих викидів, визначених у висновках найкращих доступних технологій та методів управління, у співвідношенні з перевагами для довкілля, а також показники критерію непропорційно високої вартості досягнення установкою гранично допустимих викидів, визначених у висновках найкращих доступних технологій та методів управління, порівняно з перевагами для довкілля затверджує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

4. Гранично допустимі викиди, зазначені в частині першій цієї статті, не повинні перевищувати нормативів гранично допустимих викидів, визначених у правилах технічної експлуатації установок для спалювальних установок, установок для спалювання відходів, установок сумісного спалювання відходів, установок та видів діяльності, в яких застосовуються органічні розчинники, та установок, що виробляють двоокис титану.

5. Гранично допустимі викиди, зазначені в частині першій цієї статті, встановлюються на основі методики визначення гранично допустимих викидів, яку затверджує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

6. Відступ надається на строк здійснення конкретних заходів, визначених умовами інтегрованого довкільного дозволу, і не може перевищувати семи років з дня видачі (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу. У випадках, передбачених абзацами п'ятим, шостим та восьмим частини першої статті 23 цього Закону, умови наданого відступу підлягають перегляду. Строк наданого відступу не підлягає продовженню.

7. Відступ не надається, якщо дозвільний орган у випадку надання відступу не може забезпечити екологічну безпеку та відповідність екологічним, санітарним та гігієнічним нормативам, затвердженим відповідно до законодавства.

8. Дозвільний орган надає тимчасові відступи оператору установки від вимог абзацу другого та третього статті 16, частини шостої статті 10 і частини третьої статті 11 цього Закону для здійснення випробувань та використання новітніх технологій та методів управління, зазначених у довідкових референтних документах з найкращих доступних технологій та методів управління (BREFs), на сумарний строк, що не перевищує дев'яти

місяців, за умови, що після закінчення зазначеного періоду зупиняється використання технології або в результаті діяльності досягаються гранично допустимі викиди, не нижчі ніж нормативи гранично допустимих викидів, визначені у висновках найкращих доступних технологій та методів управління.

Стаття 14. Відмова у видачі (внесенні змін до) інтегрованого довкільного дозволу

1. Дозвільний орган відмовляє у видачі (внесенні змін до) інтегрованого довкільного дозволу, якщо:

оператор установки не надав письмової згоди з умовами інтегрованого довкільного дозволу у випадках, передбачених частиною п'ятою статті 7 цього Закону;

у заяві на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу виявлено недостовірну інформацію;

оператор установки порушив процедуру отримання інтегрованого довкільного дозволу, визначену цим Законом.

Стаття 15. Інформування про видачу інтегрованого довкільного дозволу

1. Дозвільний орган не пізніше наступного робочого дня за днем прийняття рішення згідно із статтею 9 цього Закону, інформує оператора установки та оприлюднює через засоби електронної системи:

1) виданий інтегрований довкільний дозвіл та будь-які зміни, внесені до нього;

2) протокол узгоджувальної наради (з письмовою згодою оператора установки з умовами інтегрованого довкільного дозволу, у разі надання);

3) звіт про громадське обговорення;

4) рішення про відмову у видачі (внесенні змін до) інтегрованого довкільного дозволу (у разі прийняття такого рішення).

2. Оператор установки забезпечує оприлюднення інформації про отримання інтегрованого довкільного дозволу у спосіб, передбачений частиною третьою статті 6 цього Закону, у строк, що не перевищує десяти робочих днів з дня отримання інтегрованого довкільного дозволу.

Стаття 16. Основні обов'язки оператора установки

1. Оператор установки зобов'язаний:

вживати заходів до запобігання забрудненню;

застосовувати найкращі доступні технології та методи управління;

не спричиняти забруднення, внаслідок якого порушуватимуться екологічні, санітарні та гігієнічні нормативи;

попереджати утворення відходів;

якщо відходи утворено, здійснювати в порядку пріоритетності їх підготовку до повторного використання, переробки або відновлення, а якщо це технічно та економічно не є можливим, видаляти, при цьому уникаючи або зменшуючи будь-який негативний вплив на довкілля;

раціонально використовувати енергію;

вживати заходів до запобігання аваріям та мінімізації їх наслідків;

у разі припинення діяльності вживати заходів до уникнення будь-якого ризику забруднення та повернення місцевості, де провадилася діяльність, до стану, який відповідає вимогам, визначеним у статті 27 цього Закону.

2. У разі зміни оператора установки або її частини до нього переходять усі обов'язки, передбачені інтегрованим довкілним дозволом та цим Законом.

Стаття 17. Дотримання умов інтегрованого довкільного дозволу

1. Оператор установки забезпечує дотримання умов інтегрованого довкільного дозволу та згідно з пунктом 6 частини шостої статті 10 цього Закону подає дозвільному органу через засоби електронної системи звіт оператора установки про дотримання умов інтегрованого довкільного дозволу. Інформація, на основі якої складено звіт оператора установки про дотримання умов інтегрованого довкільного дозволу, зберігається протягом усього часу експлуатації установки та до припинення діяльності згідно із статтею 27 цього Закону.

Звіт оператора установки про дотримання умов інтегрованого довкільного дозволу подається один раз на рік не пізніше 1 лютого року, наступного за звітним. У випадках надання відступу згідно зі статтею 13 цього Закону дозвільний орган може встановити зобов'язання подавати йому звіт оператора установки про дотримання умов інтегрованого довкільного дозволу частіше, ніж один раз на рік.

Форма звіту оператора установки про дотримання умов інтегрованого довкільного дозволу та вимоги до його змісту затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

2. У випадку порушення умов інтегрованого довкільного дозволу оператор установки забезпечує:

письмове інформування впродовж доби дозвільного та контролюючого органу;

вжиття заходів для забезпечення дотримання умов впродовж найкоротших можливих строків;

вжиття заходів, які за рішенням дозвільного та контролюючого органу визнані необхідними для відновлення дотримання умов інтегрованого довкільного дозволу у строки, визначені зазначеними органами.

3. Якщо порушення умов інтегрованого довкільного дозволу становить безпосередню небезпеку для здоров'я населення або загрожує спричинити негайні негативні наслідки для довкілля, експлуатація установки або її частини тимчасово припиняються.

Стаття 18. Позаштатні ситуації та аварії

1. У випадку позаштатної ситуації або аварії, яка має або може мати вплив на довкілля та здоров'я населення, оператор установки забезпечує негайне:

інформування дозвільного, контролюючого органу;

вжиття заходів щодо обмеження наслідків для довкілля та для запобігання майбутнім можливим позаштатним ситуаціям або аваріям;

вжиття заходів, які за рішенням дозвільного або контролюючого органів, визнані необхідними для обмеження наслідків для довкілля та для запобігання майбутнім можливим позаштатним ситуаціям або аваріям.

Стаття 19. Моніторинг викидів

1. Частота та вимоги до моніторингу викидів, зазначені у пункті 5 частини шостої статті 10 цього Закону, встановлюються дозвільним органом в інтегрованому довкільному дозволі для кожної окремої установки згідно з висновками найкращих доступних технологій та методів управління, правилами технічної експлуатації установок та екологічними нормативами.

2. З урахуванням вимог висновків найкращих доступних технологій та методів управління періодичний моніторинг викидів виконується не менше ніж один раз на п'ять років для підземних вод та не менше ніж один раз на десять років для земель, якщо такий моніторинг викидів не засновується на принципі систематичної оцінки ризику забруднення.

3. В умовах інтегрованого довкільного дозволу визначаються вимоги щодо встановлення та функціонування автоматизованого обладнання для моніторингу викидів у порядку та випадках, передбачених висновками найкращих доступних технологій та методів управління, правилами технічної експлуатації установок та екологічними нормативами. Встановлення та функціонування автоматизованого обладнання для моніторингу викидів підлягають контролю та щорічним повіркам

відповідно до вимог законодавства про метрологію та метрологічну діяльність.

4. Дозвільний орган визначає розташування точок відбору проб та вимірювання для моніторингу викидів.

5. Оператор установки здійснює реєстрацію, оброблення та представлення результатів моніторингу викидів таким чином, щоб забезпечити контролюючому органу можливість перевірки їх достовірності та контролю за дотриманням умов інтегрованого довкільного дозволу.

6. З урахуванням вимог висновків найкращих доступних технологій та методів управління, правил технічної експлуатації установок та екологічних нормативів концентрації діоксиду сірки, оксидів азоту та пилу у відхідних газах з кожної спалювальної установки із сукупною номінальною ефективною тепловою потужністю 100 мегават або більше вимірюються постійно за допомогою автоматизованих систем вимірювання та передаються в режимі реального часу до дозвільного органу для оприлюднення через загальнодержавну екологічну автоматизовану інформаційно-аналітичну систему забезпечення доступу до екологічної інформації та на офіційному веб-сайті дозвільного органу в мережі “Інтернет”.

З урахуванням вимог висновків найкращих доступних технологій та методів управління, правил технічної експлуатації установок та екологічних нормативів концентрація оксиду вуглецю у відхідних газах з кожної спалювальної установки, що працює на газоподібних видах палива, із сукупною номінальною ефективною тепловою потужністю 100 мегават або більше вимірюється постійно за допомогою автоматизованих систем вимірювання та передаються в режимі реального часу до дозвільного органу для оприлюднення через загальнодержавну екологічну автоматизовану інформаційно-аналітичну систему забезпечення доступу до екологічної інформації та на офіційному веб-сайті дозвільного органу в мережі “Інтернет”.

7. З урахуванням вимог висновків найкращих доступних технологій та методів управління, правил технічної експлуатації установок та екологічних нормативів концентрації оксидів азоту, у разі встановлення гранично допустимих викидів в умовах інтегрованого довкільного дозволу, та оксиду вуглецю, сумарного пилу, загального органічного вуглецю, хлороводню, фтороводню, діоксиду сірки з кожної установки для спалювання відходів та установки для сумісного спалювання відходів вимірюються постійно за допомогою автоматизованих систем вимірювання та передаються в режимі реального часу до дозвільного органу для оприлюднення через загальнодержавну екологічну автоматизовану інформаційно-аналітичну систему забезпечення доступу до екологічної інформації та на офіційному веб-сайті дозвільного органу в мережі “Інтернет”.

З урахуванням вимог висновків найкращих доступних технологій та методів управління, правил технічної експлуатації установок та екологічних нормативів концентрації газоподібного діоксиду та триоксиду сірки, що вивільняються в результаті розщеплення та кальцинування з установок задля накопичення відпрацьованої кислоти в об'єктах з сульфатним процесом, хлору з основних джерел у межах об'єктів з хлоридним процесом, пилу з основних джерел з кожної установки, що виробляє двоокис титану, вимірюються постійно за допомогою автоматизованих систем вимірювання та передаються в режимі реального часу до дозвільного органу для оприлюднення через загальнодержавну екологічну автоматизовану інформаційно-аналітичну систему забезпечення доступу до екологічної інформації та на офіційному веб-сайті дозвільного органу в мережі "Інтернет".

У разі встановлення вимог щодо здійснення постійного моніторингу для установок та видів діяльності, в яких застосовуються органічні розчинники, та у інших випадках встановлення таких вимог згідно з висновками найкращих доступних технологій та методів управління, правилами технічної експлуатації установок та екологічними нормативами, показники, для яких встановлено такі вимоги, вимірюються постійно за допомогою автоматизованих систем вимірювання та передаються в режимі реального часу до дозвільного органу для оприлюднення через загальнодержавну екологічну автоматизовану інформаційно-аналітичну систему забезпечення доступу до екологічної інформації та на офіційному веб-сайті дозвільного органу в мережі "Інтернет".

8. Автоматизовані системи вимірювання є предметом здійснення контролю за допомогою паралельних вимірювань з використанням контрольних методів принаймні один раз на рік.

9. Якщо до складу автоматизованого обладнання для моніторингу викидів та автоматизованих систем вимірювання входять засоби вимірювальної техніки, такі засоби повинні відповідати вимогам законодавства про метрологію та метрологічну діяльність.

10. Результати моніторингу зберігаються протягом усього часу експлуатації установки та до припинення діяльності згідно із статтею 27 цього Закону. Результати моніторингу подаються до дозвільного органу та надаються контролюючому органу згідно з вимогами цього Закону.

11. У випадках, визначених цим Законом, висновками найкращих доступних технологій та методів управління, правилами технічної експлуатації установок та екологічними нормативами, результати моніторингу, отримані з використанням автоматизованих систем вимірювання, передаються до дозвільного органу в режимі реального часу та невідкладно оприлюднюються ним через загальнодержавну екологічну автоматизовану інформаційно-аналітичну систему забезпечення доступу до

екологічної інформації та на офіційному веб-сайті дозвільного органу в мережі “Інтернет”.

Порядок передачі результатів моніторингу в режимі реального часу затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

У період відсутності зв'язку між автоматизованим обладнанням установки та дозвільним органом оператор установки забезпечує збереження результатів моніторингу та протягом години після встановлення зв'язку передає до дозвільного органу результати моніторингу, отримані у період відсутності зв'язку між автоматизованим обладнанням установки та дозвільним органом.

Стаття 20. Державний контроль за дотриманням умов інтегрованого довкільного дозволу операторами установок

1. Державний контроль за дотриманням природоохоронного законодавства операторами установок здійснюється в порядку, визначеному законодавством про здійснення нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

2. Перевірка дотримання операторами установок умов інтегрованого довкільного дозволу здійснюється контролюючим органом за переліком установок, які підлягають перевіркам на предмет дотримання умов інтегрованого довкільного дозволу.

Дозвільний орган щокварталу переглядає, затверджує та надсилає контролюючому органу через засоби електронної системи перелік установок, які підлягають перевіркам на предмет дотримання умов інтегрованого довкільного дозволу, який, зокрема, містить:

назву установки;

реєстраційний номер справи про інтегрований довкільний дозвіл у реєстрі інтегрованих довкільних дозволів;

інформацію про операторів установок (найменування та місцезнаходження);

місцезнаходження установки;

географічні координати промислового майданчика;

територію, яка підлягає перевірці;

перелік заінтересованих органів, які в межах їх компетенції залучаються до перевірки дотримання оператором установки умов інтегрованого довкільного дозволу згідно з частиною четвертою цієї статті;

рекомендації, які необхідно врахувати під час перевірки дотримання оператором установи умов інтегрованого довкільного дозволу;

періодичність проведення перевірок дотримання оператором установи умов інтегрованого довкільного дозволу.

Періодичність проведення перевірок дотримання оператором установи умов інтегрованого довкільного дозволу визначається на основі систематичної оцінки ризиків для довкілля та не перевищує одного року для установок з найвищим рівнем ризику і трьох років для установок із найнижчим рівнем ризику. Систематична оцінка ризиків для довкілля здійснюється на основі критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності на підставі інтегрованого довкільного дозволу, які затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, і враховують:

потенційний та фактичний негативний вплив установи на здоров'я населення та довкілля, враховуючи рівні та типи викидів, чутливість місцевого довкілля та ризик аварій;

практику дотримання (недотримання) операторами установок умов інтегрованого довкільного дозволу.

3. Перелік установок, які підлягають перевіркам на предмет дотримання умов інтегрованого довкільного дозволу, охоплює всі установи, на які видано інтегрований довкільний дозвіл.

4. Перевірка дотримання операторами установок умов інтегрованого довкільного дозволу здійснюється з виїздом на об'єкт. До перевірки можуть залучатися інші органи державного нагляду (контролю) у межах їх компетенції, а також органи місцевого самоврядування адміністративно-територіальної одиниці, яка може зазнати впливу установи.

Якщо під час перевірки дотримання операторами установок умов інтегрованого довкільного дозволу виявлено недотримання умов інтегрованого довкільного дозволу, протягом шести місяців з дня такої перевірки проводиться повторна перевірка операторів установок на предмет усунення виявлених порушень.

5. Перевірки установок проводяться також на підставі звернення громадськості або органів місцевого самоврядування адміністративно-територіальної одиниці, яка зазнає впливу установи, щодо порушення природоохоронного законодавства, спричиненого діяльністю установи, або у випадках, передбачених частиною другою статті 7, частиною другою статті 17 і статтею 18 цього Закону.

6. За результатами перевірки установок складає акт за результатами проведення планового (позапланового) заходу державного нагляду (контролю). На усунення виявлених порушень контролюючий орган видає

припис, розпорядження або інший розпорядчий документ із зазначенням строку, до якого необхідно усунути виявлене порушення.

Документи, складені контролюючим органом за результатами перевірки установки, доводяться ним до відома оператора установки та вносяться до реєстру інтегрованих довгільних дозволів протягом тридцяти робочих днів з дня завершення перевірки.

Перелік питань щодо проведення державного нагляду (контролю) за дотриманням операторами установок умов інтегрованого довгільного дозволу визначається в уніфікованій формі акта.

7. Контролюючий орган у межах своєї компетенції вживає заходів для забезпечення дотримання оператором установки умов інтегрованого довгільного дозволу та вчасного здійснення оператором установки заходів, зазначених у документах, складених контролюючим органом за результатами перевірки.

У разі виявлення підстав для зупинення або анулювання інтегрованого довгільного дозволу контролюючий орган має право звернутися до дозвільного органу згідно з частиною першою статті 26 цього Закону.

Стаття 21. Внесення змін до інтегрованого довгільного дозволу в разі змін у характері чи функціонуванні установки або в разі її розширення

1. Оператор установки інформує дозвільний орган про будь-які заплановані зміни в характері чи функціонуванні установки або про її розширення, що може мати наслідки для довгілья, крім тих, які, з урахуванням вимог частини четвертої цієї статті, не справляють значного впливу на довгілья відповідно до критеріїв визначення розширень і змін діяльності та об'єктів, які не підлягають оцінці впливу на довгілья, затверджених Кабінетом Міністрів України.

2. Якщо зміни або розширення, зазначені в частині першій цієї статті, є значними і вимагають внесення змін до інтегрованого довгільного дозволу, оператор установки звертається до дозвільного органу із заявою на отримання (внесення змін до) інтегрованого довгільного дозволу в порядку, передбаченому статтею 4 цього Закону.

3. Якщо дозвільний орган на основі інформації, отриманої від оператора установки згідно з частиною першою цієї статті, обґрунтовано вважає, що заплановані зміни в характері чи функціонуванні установки або її розширення вимагають внесення змін до інтегрованого довгільного дозволу, він повідомляє оператору установки через засоби електронної системи про необхідність внесення змін до інтегрованого довгільного дозволу в порядку, передбаченому цим Законом для видачі інтегрованого довгільного дозволу з наведенням обґрунтування.

4. Будь-яка зміна в характері чи функціонуванні установки або її розширення вважаються значними, якщо зміна або розширення самі по собі досягають порогових значень, наведених у частині першій статті 2 цього Закону.

5. Внесення змін до характеру чи функціонування установки або її розширення, які вимагають внесення змін до інтегрованого довкільного дозволу, до внесення таких змін забороняються.

Стаття 22. Внесення змін до інтегрованого довкільного дозволу за спрощеною процедурою

1. Внесення змін до інтегрованого довкільного дозволу за спрощеною процедурою здійснюється в таких випадках:

зміна оператора установки;

зміна реквізитів оператора установки;

зміна кодування або назви хімічних речовин, які використовуються в установці, без зміни їх складу;

зміна кодування або назви відходів, утворюваних установкою, без зміни їх складу;

зміна одиниць вимірювання, які відповідають вимогам законодавства про метрологію та метрологічну діяльність та використовуються для визначення складу ресурсів;

зміна назви допоміжного обладнання або його кількості, яка не вимагає внесення змін до умов інтегрованого довкільного дозволу.

2. У випадках, передбачених частиною першою цієї статті, оператор установки протягом п'яти робочих днів з дня настання відповідної підстави звертається до дозвільного органу через засоби електронної системи із заявою на внесення змін до інтегрованого довкільного дозволу за спрощеною процедурою.

3. Дозвільний орган вносить зміни до інтегрованого довкільного дозволу у строк, що не перевищує п'яти робочих днів з дня звернення до нього оператора установки, повідомляє про це оператору установки та в той самий строк оприлюднює інтегрований довкільний дозвіл з внесеними змінами через засоби електронної системи.

Стаття 23. Внесення змін до інтегрованого довкільного дозволу в разі перегляду та оновлення умов інтегрованого довкільного дозволу

1. Дозвільний орган переглядає умови інтегрованого довкільного дозволу та в разі необхідності оновлює їх шляхом внесення змін до інтегрованого довкільного дозволу в таких випадках:

упродовж чотирьох років з дня набрання чинності висновками найкращих доступних технологій та методів управління для видів діяльності або виробничих процесів, які охоплені виданим інтегрованим довкільним дозволом;

упродовж чотирьох років з дня набрання чинності оновленими висновками найкращих доступних технологій та методів управління, на основі яких було видано інтегрований довкільний дозвіл або визначені його умови, згідно з планом, затвердженим дозвільним органом (на предмет відповідності вимогам цього Закону та умовам, передбаченим в інтегрованому довкільному дозволі);

один раз на вісім років, якщо установку не включено до сфери регулювання жодних висновків найкращих доступних технологій та методів управління;

для забезпечення відповідності екологічним, санітарним та гігієнічним нормативам, затвердженим відповідно до законодавства;

у зв'язку з набранням чинності змін до законодавства, на основі якого були визначені умови інтегрованого довкільного дозволу;

забруднення, спричинене установкою, є настільки значним, що не забезпечується відповідність екологічним, санітарним та гігієнічним нормативам, і, у зв'язку з цим, потребується перегляд встановлених в дозволі гранично допустимих викидів, або встановлення додаткових гранично допустимих викидів (у тому числі за зверненням контролюючого органу);

безпека експлуатації установки потребує використання інших технологій (у тому числі за зверненням контролюючого органу).

2. У випадках, передбачених частиною першою цієї статті, дозвільний орган надсилає оператору установки, а у випадку, передбаченому частиною четвертою статті 3 цього Закону, усім операторам установки через засоби електронної системи вимогу про перегляд та оновлення умов інтегрованого довкільного дозволу, в якій зазначає підстави, строки виконання цієї вимоги та іншу інформацію, передбачену цим Законом.

3. Внесення змін до інтегрованого довкільного дозволу в разі перегляду та оновлення його умов здійснюється в порядку, передбаченому цим Законом для видачі інтегрованого довкільного дозволу.

4. Під час перегляду умов інтегрованого довкільного дозволу дозвільний орган використовує інформацію, зібрану в результаті моніторингу або перевірок, та враховує висновки найкращих доступних технологій та методів управління, затверджені з моменту видачі інтегрованого довкільного дозволу або внесення останніх змін до нього.

Стаття 24. Зупинення інтегрованого довкільного дозволу

1. Дозвільний орган має право повністю або частково зупинити інтегрований довкільного дозвіл на строк, що не перевищує один рік, у таких випадках:

технологія, яка використовується на установці, не забезпечує дотримання умов інтегрованого довкільного дозволу або безпека експлуатації установки потребує використання інших технологій;

порушення оператором установки інтегрованого довкільного дозволу або його умов, щодо яких надавався припис, розпорядження або інший розпорядчий документ про їх усунення із наданням достатнього часу для такого усунення;

внесення змін до характеру чи функціонування установки або її розширення, які вимагають внесення змін до інтегрованого довкільного дозволу, до внесення таких змін.

2. Зупинення інтегрованого довкільного дозволу дозвільним органом здійснюється в порядку, визначеному статтею 26 цього Закону.

Стаття 25. Анулювання інтегрованого довкільного дозволу

1. Дозвільний орган анулює інтегрований довкільний дозвіл у таких випадках:

за заявою оператора установки;

провадження діяльності, на яку отримано інтегрований довкільного дозвіл, не розпочато протягом чотирьох років з дати, визначеної в інтегрованому довкільному дозволі, а в разі якщо така дата не визначена в інтегрованому довкільному дозволі, — протягом двох років з дати введення установки в експлуатацію;

припинення діяльності за умови дотримання вимог статті 27 цього Закону;

вчинення двох і більше незаконних перешкоджань перевірці, яку здійснює контролюючий орган згідно із статтею 20 цього Закону, встановлених рішенням суду, що набрало законної сили;

невиконання оператором установки вимоги дозвільного органу щодо внесення змін до інтегрованого довкільного дозволу в разі перегляду та оновлення умов інтегрованого довкільного дозволу відповідно до статті 23 цього Закону;

рішення суду про анулювання інтегрованого довкільного дозволу, що набрало законної сили.

2. Анулювання інтегрованого довкільного дозволу дозвільним органом, крім анулювання інтегрованого довкільного дозволу з підстав, передбачених абзацом сьомим частини першої цієї статті, здійснюється в порядку, визначеному статтею 26 цього Закону.

3. Дозвільний орган звертається до адміністративного суду з позовом про застосування заходу реагування у вигляді анулювання інтегрованого довкільного дозволу у таких випадках:

надання оператором установки в заяві на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу та документах, зазначених у статті 4 цього Закону, недостовірної інформації або подача ним недійсних документів;

оператор установки порушив вимоги безпеки під час експлуатації установки, яка належить до об'єктів підвищеної небезпеки або потенційно небезпечних об'єктів, і, таким чином, спричинив аварію або ризик її виникнення;

невиконання оператором установки рішення про зупинення інтегрованого довкільного дозволу;

за наявності підстав, передбачених частиною першою статті 24 цього Закону, та неможливості ефективного захисту інтересів держави або третіх осіб шляхом внесення змін до інтегрованого довкільного дозволу в разі перегляду та оновлення умов інтегрованого довкільного дозволу.

Стаття 26. Процедура зупинення або анулювання інтегрованого довкільного дозволу дозвільним органом

1. Оператор установки, дозвільний орган, заінтересовані органи, інші органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування або громадськість мають право ініціювати процедуру зупинення або анулювання інтегрованого довкільного дозволу.

2. Дозвільний орган за власною ініціативою або у строк, що не перевищує десяти робочих днів з дня звернення до нього згідно з частиною першою цієї статті, приймає рішення про початок процедури зупинення або анулювання інтегрованого довкільного дозволу та у строк, що не перевищує трьох робочих днів з дня прийняття такого рішення, надсилає його оператору установки через засоби електронної системи. Рішення про початок процедури зупинення або анулювання інтегрованого довкільного дозволу оприлюднюється в той самий строк через засоби електронної системи і повинно містити підстави та бути обґрунтованим.

3. У строк, що не перевищує десяти робочих днів з дня оприлюднення рішення про початок процедури зупинення або анулювання інтегрованого довкільного дозволу через засоби електронної системи оператор установки має право подати дозвільному органу заперечення, пояснення та будь-яку додаткову інформацію, визначену оператором установки, а також вимагати проведення узгоджувальної наради, передбаченої частиною п'ятою статті 7 цього Закону.

4. Дозвільний орган приймає рішення про зупинення або анулювання інтегрованого довкільного дозволу або про припинення процедури зупинення або анулювання інтегрованого довкільного дозволу у строк, що не перевищує десяти робочих днів з дня отримання заперечень, пояснень та будь-якої додаткової інформації від оператора установки або у строк, що не перевищує п'яти робочих днів з дня проведення узгоджувальної наради, передбаченої частиною п'ятою статті 7 цього Закону, та у строк, що не перевищує трьох робочих днів з дня прийняття такого рішення, повідомляє про це оператору установки через засоби електронної системи. Рішення про зупинення або анулювання інтегрованого довкільного дозволу або про припинення процедури зупинення або анулювання інтегрованого довкільного дозволу оприлюднюється в той самий строк через засоби електронної системи і повинно бути обґрунтованим.

5. Дія інтегрованого довкільного дозволу зупиняється в разі зупинення інтегрованого довкільного дозволу або припиняється в разі анулювання інтегрованого довкільного дозволу через десять робочих днів з дня оприлюднення дозвільним органом відповідного рішення.

6. У разі анулювання інтегрованого довкільного дозволу з підстав, не передбачених законом, інтегрований довкільний дозвіл підлягає поновленню за рішенням дозвільного органу або адміністративного суду.

Стаття 27. Припинення діяльності установки

1. У випадку припинення діяльності оператор установки забезпечує виконання вимог частин четвертої — шостої цієї статті та несе відповідальність за їх недотримання. Якщо оператор установки не забезпечив виконання вимог частин четвертої — шостої цієї статті, обов'язки та відповідальність за їх виконання покладаються на власника або власників установки.

У випадку припинення діяльності внаслідок банкрутства витрати, пов'язані з виконанням вимог частин четвертої — шостої цієї статті, задовольняються в порядку, визначеному законодавством про банкрутство.

2. Якщо діяльність включає в себе використання, вироблення або вивільнення небезпечних речовин та беручи до уваги можливість забруднення земель або підземних вод у місцезнаходженні установки, оператор установки разом із заявою на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу розробляє та подає до дозвільного органу базовий звіт.

3. Базовий звіт містить інформацію, необхідну для визначення стану земель та підземних вод на момент розроблення звіту з метою порівняння у кількісній формі стану, що передував видачі інтегрованого довкільного дозволу, із станом на момент припинення діяльності, у тому числі:

інформацію про використання місцевості, де розташована установка,

на момент розроблення базового звіту та (в разі наявності) про використання місцевості, де розташована установка, в попередні роки;

інформацію (за наявності) про вимірювання рівнів забруднення земель та підземних вод, що відображають стан на момент розроблення звіту, або як альтернативного варіанта — нові вимірювання рівнів забруднення земель та підземних вод, беручи до уваги можливість забруднення земель або підземних вод небезпечними речовинами, що будуть використовуватися, вироблятися або вивільнятися установкою.

Оператор установки може включати або додавати до базового звіту іншу інформацію.

Форма та вимоги до змісту базового звіту, перелік небезпечних речовин, а також методика оцінки земель та підземних вод затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

4. У разі припинення діяльності оператор установки проводить оцінку стану забруднення земель та підземних вод небезпечними речовинами, що використовуються, виробляються або вивільняються установкою. У разі коли установка спричинила збільшення забруднення земель або підземних вод у порівнянні із станом, визначеним у базовому звіті, оператор установки вживає заходів до усунення забруднення з тим, щоб повернути місцевість, де розташована установка, до стану, зазначеного в базовому звіті.

5. Якщо забруднення земель або підземних вод у місцезнаходженні установки становить загрозу довкіллю або здоров'ю населення в результаті дозволених видів діяльності, що виконувалися оператором установки до отримання інтегрованого довкільного дозволу, та враховуючи умови у місцезнаходженні установки, встановлені відповідно до статті 4 цього Закону, оператор установки вживає заходів, спрямованих на усунення, обмеження, ізолювання або зменшення небезпечних речовин з тим, щоб місцевість, в якій розташована установка, враховуючи її поточне або майбутнє дозволене використання, припинила становити таку загрозу.

6. Якщо від оператора установки не вимагається розроблення базового звіту, зазначеного в частині другій цієї статті, у разі припинення діяльності оператор установки вживає необхідних заходів, спрямованих на усунення, обмеження, ізолювання або зменшення небезпечних речовин з тим, щоб місцевість, в якій розташована установка, враховуючи її поточне або майбутнє дозволене використання, припинила становити загрозу здоров'ю населення або довкіллю, пов'язану із забрудненням земель або підземних вод у результаті дозволених видів діяльності та враховуючи умови у місцезнаходженні установки, встановлені відповідно до статті 4 цього Закону.

Стаття 28. Єдина державна електронна інформаційна система
інтегрованих довкільних дозволів

1. Єдина державна електронна інформаційна система інтегрованих довкільних дозволів (далі — електронна система) — централізована інформаційно-телекомунікаційна система, що забезпечує створення, перегляд, відправлення, прийняття, збирання, внесення, накопичення, обробку, використання, розгляд, зберігання, захист, облік та надання інформації, а також електронну взаємодію між операторами установок, дозвільним органом, заінтересованими органами, контролюючим органом, іншими державними органами, органами місцевого самоврядування, громадськістю з метою запобігання, зменшення та контролю забруднення, що виникає в результаті промислової діяльності, в порядку, визначеному цим Законом. Електронна система складається з реєстру інтегрованих довкільних дозволів, електронного кабінету користувача електронної системи, порталу електронної системи.

2. Реєстр інтегрованих довкільних дозволів містить такі документи та інформацію, які вносяться до нього у випадках та порядку, визначеному цим Законом, зокрема:

- заява на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу;

- заява на внесення змін до інтегрованого довкільного дозволу за спрощеною процедурою;

- базовий звіт;

- оцінка відступу;

- результати оцінки впливу на довкілля;

- перелік місць, де можна ознайомитися із заявою на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу під час громадського обговорення у процесі видачі (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу, та їх адреси;

- додаткові документи та відомості, які обґрунтовують інформацію, що наводиться в заяві на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу;

- рішення про прийнятність заяви на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу;

- рішення про необхідність усунення недоліків і приведення заяви на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу у відповідність із вимогами Закону;

- рішення про визнання заяви на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу неподаною;

оголошення про початок громадського обговорення у процесі видачі (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу;

документ, що підтверджує оплату за видачу інтегрованого довкільного дозволу;

відомості, що підтверджують факт та дату опублікування, розміщення або оприлюднення в інший спосіб оголошення про початок громадського обговорення у процесі видачі (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу;

відомості про реєстрацію представників громадськості для участі у громадських слуханнях;

інформація про час, дату, місце та адресу проведення громадських слухань;

зауваження та пропозиції громадськості, протокол (протоколи) громадських слухань;

висновки та пропозиції заінтересованих органів, а також зауваження та пропозиції інших органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, подані згідно з частиною другою статті 7 цього Закону;

проект інтегрованого довкільного дозволу;

вимога оператора установки про проведення узгоджувальної наради;

протокол (протоколи) узгоджувальної наради;

згода оператора установки з умовами інтегрованого довкільного дозволу;

інтегрований довкільний дозвіл з усіма наступними змінами, внесеними до нього, а також результатом перегляду та оновлення умов;

рішення про відмову у видачі (внесенні змін до) інтегрованого довкільного дозволу;

звіт про громадське обговорення;

вимога про перегляд та оновлення умов інтегрованого довкільного дозволу;

рішення про початок процедури зупинення інтегрованого довкільного дозволу;

рішення про зупинення інтегрованого довкільного дозволу;

рішення про припинення процедури зупинення інтегрованого довкільного дозволу;

рішення про початок процедури анулювання інтегрованого довкільного дозволу;

рішення про анулювання інтегрованого довкільного дозволу;

рішення про припинення процедури анулювання інтегрованого довкільного дозволу;

документи, складені контролюючим органом за результатами перевірки установки;

звіти оператора установки про дотримання умов інтегрованого довкільного дозволу;

оцінка стану забруднення земель та підземних вод небезпечними речовинами, що використовуються, виробляються або вивільняються установкою.

3. Інформація, внесена до реєстру інтегрованих довкільних дозволів, зберігається протягом усього часу експлуатації установки, але не менше ніж десять років з дня анулювання інтегрованого довкільного дозволу, є відкритою, вільний доступ до неї забезпечується через засоби електронної системи в мережі “Інтернет”.

4. Держателем електронної системи є дозвільний орган. Технічний адміністратор електронної системи та порядок створення, функціонування, ведення електронної системи визначається Кабінетом Міністрів України.

Стаття 29. Оскарження інтегрованого довкільного дозволу

1. Інтегрований довкільний дозвіл, інші рішення, дії чи бездіяльність органів державної влади або органів місцевого самоврядування у процесі видачі (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу, реалізації інших повноважень із запобігання, зменшення чи контролю забруднення, що виникає в результаті промислової діяльності, передбачених цим Законом, можуть бути оскаржені в судовому порядку.

Стаття 30. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, та вводиться в дію через шість місяців з дня набрання ним чинності.

2. Дозволи на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами, дозволи на спеціальне водокористування та дозволи на здійснення операцій у сфері поводження з відходами, отримані операторами установок, втрачають чинність з дня отримання інтегрованого довкільного дозволу і не пізніше строків, визначених для застосування частини дев'ятої статті 3 цього Закону та підпунктів 1, 4 і 5 пункту одинадцятого цієї статті згідно з пунктами третім — дев'ятим цієї статті.

3. Оператори установок, що вводяться в експлуатацію вперше протягом дванадцяти місяців з дня введення в дію цього Закону, подають заяву на

отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу не пізніше ніж через три місяці з дня введення цього Закону в дію.

4. Оператори установок, що провадять види діяльності, зазначені в категорії “енергетика” статті 2 цього Закону, подають заяву на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу не пізніше ніж через дванадцять місяців з дня введення в дію цього Закону. До таких операторів частина дев’ята статті 3 цього Закону, а також підпункти 1, 4 і 5 пункту одинадцятого цієї статті застосовуються через двадцять один місяць з дня введення в дію цього Закону.

5. Оператори установок, що провадять види діяльності, зазначені в категорії “виробництво та обробка металів” статті 2 цього Закону, подають заяву на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу не пізніше ніж через вісімнадцять місяців з дня введення в дію цього Закону. До таких операторів частина дев’ята статті 3 цього Закону, а також підпункти 1, 4 і 5 пункту одинадцятого цієї статті застосовуються через двадцять сім місяців з дня введення в дію цього Закону.

6. Оператори установок, що провадять види діяльності, зазначені в категорії “промисловість з переробки мінеральної сировини” статті 2 цього Закону, подають заяву на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу не пізніше ніж через двадцять чотири місяці з дня введення в дію цього Закону. До таких операторів частина дев’ята статті 3 цього Закону, а також підпункти 1, 4 і 5 пункту одинадцятого цієї статті застосовуються через тридцять три місяці з дня введення в дію цього Закону.

7. Оператори установок, що провадять види діяльності, зазначені в категорії “хімічна промисловість” статті 2 цього Закону, подають заяву на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу не пізніше ніж через тридцять місяців з дня введення в дію цього Закону. До таких операторів частина дев’ята статті 3 цього Закону, а також підпункти 1, 4 і 5 пункту одинадцятого цієї статті застосовуються через тридцять дев’ять місяців з дня введення в дію цього Закону.

8. Оператори установок, що провадять види діяльності, зазначені в категорії “поводження з відходами” статті 2 цього Закону, подають заяву на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу не пізніше ніж через тридцять шість місяців з дня введення в дію цього Закону. До таких операторів частина дев’ята статті 3 цього Закону, а також підпункти 1, 4 і 5 пункту одинадцятого цієї статті застосовуються через сорок п’ять місяців з дня введення в дію цього Закону.

9. Оператори установок, що провадять види діяльності, зазначені в категорії “інші види діяльності” статті 2 цього Закону, подають заяву на отримання (внесення змін до) інтегрованого довкільного дозволу не пізніше ніж через сорок два місяці з дня введення в дію цього Закону. До таких операторів частина дев’ята статті 3 цього Закону, а підпункти 1, 4 і 5 пункту

одинадцятого цієї статті застосовуються через п'ятдесят один місяць з дня введення в дію цього Закону.

10. До приведення нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом вони застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

11. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) статтю 49 Водного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 24, ст. 189) доповнити частиною такого змісту:

“Інтегрований довгільний дозвіл видається на підставах і в порядку, визначеному Законом України “Про запобігання, зменшення та контроль забруднення, що виникає в результаті промислової діяльності” з урахуванням вимог абзаців другого — четвертого частини шостої цієї статті. За наявності інтегрованого довгільного дозволу отримання дозволу на спеціальне водокористування, охоплене інтегрованим довгільним дозволом, не вимагається. На операторів установок, що отримали інтегрований довгільний дозвіл, поширюються вимоги цього Кодексу щодо прав, обов'язків, обмежень та інших умов спеціального водокористування.”;

2) пункт 2 частини першої статті 64 Кодексу України з процедур банкрутства (Відомості Верховної Ради України, 2019 р., № 19, ст. 74) доповнити абзацом такого змісту:

“вимоги із зобов'язань щодо усунення забруднення, спричиненого діяльністю суб'єкта господарювання, відповідно до законодавства у сфері запобігання, зменшення та контролю забруднення, що виникає в результаті промислової діяльності, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.”;

3) у Законі України “Про охорону навколишнього природного середовища” (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 41, ст. 546 із наступними змінами):

пункт “г” частини першої статті 20 після слова “затвердження” доповнити словами “висновків найкращих доступних технологій та методів управління, правил технічної експлуатації установок,”;

статтю 31 викласти в такій редакції:

“Екологічне нормування проводиться з метою встановлення в порядку, визначеному цим розділом, комплексу обов'язкових норм, правил, вимог щодо охорони навколишнього природного середовища, використання природних ресурсів та забезпечення екологічної безпеки.”;

доповнити Закон статтями 31¹ та 31² такого змісту:

“Стаття 31¹. Найкращі доступні технології та методи управління

1. Найкращі доступні технології та методи управління визначають найбільш ефективний та сучасний етап у розвитку видів господарської діяльності та методів її здійснення, який свідчить про практичну відповідність окремих технологій як основи для встановлення гранично

допустимих викидів та інших умов документів дозвільного характеру, що спрямовані на запобігання та в разі неможливості зменшення викидів та негативного впливу на довкілля в цілому, де:

“технології” включають в себе як використовувані технології, так і спосіб, в який установку спроектовано, побудовано, як здійснюється її технічне обслуговування, експлуатація та виведення з експлуатації;

“доступні технології” включають технології, що були розроблені в масштабі, що дозволяє впровадження у відповідному секторі економіки за практично здійснених економічних та технічних умов із врахуванням вартості та переваг незалежно від того, чи технології використовуються або виробляються в Україні, доки вони є виправдано доступними для оператора установки;

“найкращі” означають найбільш ефективні з позиції забезпечення високого рівня охорони навколишнього природного середовища в цілому.

2. Висновки найкращих доступних технологій та методів управління – це документ, який визначає найкращі доступні технології та методи управління, їх опис, нормативи гранично допустимих викидів, встановлені згідно з найкращими доступними технологіями та методами управління, вимоги до моніторингу зазначених гранично допустимих викидів, ресурсо- та енергоспоживання у виробничому процесі, а також заходи з усунення забруднення, спричиненого господарською діяльністю.

Висновки найкращих доступних технологій та методів управління розробляються та затверджуються на основі актів законодавства Європейського Союзу. Зміст, форма та структура висновків найкращих доступних технологій та методів управління мають максимально повно і точно відповідати змісту, формі та структурі відповідного акту законодавства Європейського Союзу.

Висновки найкращих доступних технологій та методів управління набувають чинності з дня, наступного за днем їх опублікування, але не раніше ніж 1 січня 2024 року, та вводяться в дію через чотири роки з дня набрання ними чинності.

3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, розробляє та затверджує висновки найкращих доступних технологій та методів управління в порядку, визначеному частиною п'ятою цієї статті, та забезпечує їх оприлюднення.

Одночасно із затвердженими висновками найкращих доступних технологій та методів управління оприлюднюються довідкові референтні документи з найкращих доступних технологій та методів управління (BREFs), на основі яких вони розроблялися (оновлювалися).

4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного

середовища, оновлює висновки найкращих доступних технологій та методів управління не пізніше ніж через дванадцять місяців з дня офіційного оприлюднення відповідних актів в Європейському Союзі.

5. Порядок розроблення, затвердження висновків найкращих доступних технологій та методів управління, залучення інших органів виконавчої влади до їх розроблення та інформування про них затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 31². Правила технічної експлуатації установок

1. Правила технічної експлуатації установок визначають нормативи гранично допустимих викидів та інші умови документів дозвільного характеру в галузі охорони навколишнього природного середовища та використання природних ресурсів.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, розробляє та затверджує правила технічної експлуатації спалювальних установок, установок для спалювання відходів, установок сумісного спалювання відходів, установок та видів діяльності, в яких застосовуються органічні розчинники, та установок, що виробляють двоокис титану, а також інші галузеві та міжгалузеві правила технічної експлуатації установок та забезпечує їх оприлюднення.

3. Порядок розроблення та затвердження правил технічної експлуатації установок та інформування про них затверджується Кабінетом Міністрів України.

4. Для видів діяльності, які вимагають отримання інтегрованого довкільного дозволу, правила технічної експлуатації установок базуються на найкращих доступних технологіях та методах управління.

5. Затвердження правил технічної експлуатації установок є підставою для перегляду документів дозвільного характеру в галузі охорони навколишнього природного середовища та використання природних ресурсів, на які ці правила технічної експлуатації установок поширюються.”;

частину другу статті 68 доповнити пунктом “п” такого змісту:

“порушення вимог законодавства у сфері запобігання, зменшення та контролю забруднення, що виникає в результаті промислової діяльності.”;

4) у Законі України “Про відходи” (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 36, ст. 242 із наступними змінами):

абзац шістнадцятий статті 1 доповнити словами “або інтегрований довкільний дозвіл на підставах і в порядку, визначеному Законом України “Про запобігання, зменшення та контроль забруднення, що виникає в результаті промислової діяльності””;

пункт “с” статті 17 викласти в такій редакції:

“с) мати дозвіл на здійснення операцій у сфері поводження з відходами, якщо їхня діяльність призводить до утворення відходів, для яких Пзுவ перевищує 1000, або мати інтегрований довгільний дозвіл, що видається на підставах і в порядку, визначеному Законом України “Про запобігання, зменшення та контроль забруднення, що виникає в результаті промислової діяльності”, у разі провадження видів діяльності, визначених у зазначеному Законі. За наявності інтегрованого довгільного дозволу дозвіл на здійснення операцій у сфері поводження з відходами, охоплених інтегрованим довгільним дозволом, не видається.”;

підпункт “а” частини першої статті 32 доповнити словами “або одержання інтегрованого довгільного дозволу на підставах і в порядку, визначеному Законом України “Про запобігання, зменшення та контроль забруднення, що виникає в результаті промислової діяльності”, у разі провадження видів діяльності, визначених у зазначеному Законі;

частину четверту статті 33 після слів “за наявності” доповнити словами “інтегрованого довгільного дозволу, у разі провадження видів діяльності, визначених у Законі України “Про запобігання, зменшення та контроль забруднення, що виникає в результаті промислової діяльності”, або”;

частину п’яту статті 33 доповнити словами “або інтегрованого довгільного дозволу”;

частину чотирнадцяту статті 35¹ доповнити словами “а у випадках, визначених у Законі України “Про запобігання, зменшення та контроль забруднення, що виникає в результаті промислової діяльності”, за наявності інтегрованого довгільного дозволу”;

пункт “і” частини першої статті 42 після слів “таких операцій” доповнити словами “або інтегрованого довгільного дозволу, виданого на підставах і в порядку, визначеному Законом України “Про запобігання, зменшення та контроль забруднення, що виникає в результаті промислової діяльності””;

5) статтю 11 Закону України “Про охорону атмосферного повітря” (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 48, ст. 252 із наступними змінами) доповнити частиною такого змісту:

“Оператори установок, що провадять види діяльності, визначені у Законі України “Про запобігання, зменшення та контроль забруднення, що виникає в результаті промислової діяльності”, отримують інтегрований довгільний дозвіл, що видається на підставах і в порядку, визначеному Законом України “Про запобігання, зменшення та контроль забруднення, що виникає в результаті промислової діяльності”. За наявності інтегрованого довгільного дозволу дозвіл на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами, охоплені інтегрованим довгільним дозволом, не видається.”;

б) частину третю статті 2 Закону України “Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності” (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 48, ст. 483 із наступними змінами) доповнити абзацом шостим такого змісту:

“Видача інтегрованого дозволу, відмова у видачі інтегрованого дозволу, внесення змін, зупинення, анулювання інтегрованого дозволу здійснюються відповідно до цього Закону з урахуванням особливостей, визначених Законом України “Про запобігання, зменшення та контроль забруднення, що виникає в результаті промислової діяльності”, та без застосування принципу мовчазної згоди.”;

7) у Законі України “Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності” (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 29, ст. 389 із наступними змінами):

статтю 2 доповнити частиною дев'ятою такого змісту:

“Контроль за дотриманням умов інтегрованого дозволу здійснюється в установленому цим Законом порядку з урахуванням особливостей, визначених Законом України “Про запобігання, зменшення та контроль забруднення, що виникає в результаті промислової діяльності”.”;

частину першу статті 6 після абзацу дев'ятого доповнити новим абзацом такого змісту:

“перевірки установок, на предмет дотримання умов інтегрованого довкільного дозволу та інші перевірки з підстав, визначених Законом України “Про запобігання, зменшення та контроль забруднення, що виникає в результаті промислової діяльності”.

У зв'язку з цим абзаци десятий і одинадцятий вважати відповідно абзацами одинадцятим і дванадцятим;

8) Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності, затверджений Законом України “Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності” (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 47, ст. 532), доповнити пунктом 156 такого змісту:

<p>“156. Інтегрований довкільний дозвіл</p>	<p>Закон України “Про запобігання, зменшення та контроль забруднення, що виникає в результаті промислової діяльності”.</p>
---	--

12. Кабінету Міністрів України :

у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

забезпечити організацію проведення моніторингу стану здоров'я населення, аналізу причин та наслідків впливу забруднення, що виникає в результаті промислової діяльності, на здоров'я населення і розроблення відповідних середньо- та довгострокового прогнозів покращення показників стану здоров'я населення, пов'язаних із впливом забруднення, що виникає в результаті промислової діяльності;

привести власні нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону;

до 1 січня 2023 року:

забезпечити проведення оцінки впливу впровадження положень цього Закону на економічну та соціальну сферу, в тому числі в розрізі макроекономічних та фінансових показників;

розробити концепцію державної цільової програми підтримки підприємств, що впроваджують найкращі доступні технології та методи управління.

**Голова
Верховної Ради України**

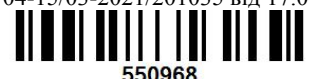
Д. Разумков

ЄАС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: БОНДАРЕНКО ОЛЕГ ВОЛОДИМИРОВИЧ
Сертифікат: 2B6C7DF9A3891DA104000000764A4D00FD673202
Дійсний до: 09.04.2022 0:00:00

Апарат Верховної Ради України
№ 04-15/03-2021/201035 від 17.06.2021

550968